

Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua a Sfintelor Paști, și sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe

E zi de Paști, e ziua Mea de Paști, zi de aducere aminte a Mielului lui Dumnezeu, căci M-am lăsat ca un miel spre jertfă sângeroasă și M-am făcut hrană pentru om, Miel de Paști, precum mielul se lasă spre jertfire ca să fie așezat apoi pe masă spre a fi mâncat de cel care-l jertfește pe el.

S-a făcut Dumnezeu Miel de Paști și S-a dat omului spre mâncare, și e prea puțină tresărire în inima omului când el se apropie ca să Mă ia și să Mă mănânce, căci Eu după ce M-am lăsat spre jertfire s-a împlinit cu Mine cuvântul Meu spus peste ucenici cu o zi înainte de răstignirea Mea, căci le-am spus lor: *«Luați, mâncați, acesta este trupul și sângele Meu, care se frânge pentru voi și se varsă pentru voi ca să fie iertate păcatele voastre»*.

Petrec zi de Paști în mijlocul tău, popor al cuvântului Meu. Te am al Meu și te numesc al Meu în mijlocul neamului român și stau cu tine la masă de cuvânt, iar tu Îmi pui în sfeșnic această făclie ca să lumineze ea și Îmi dai spre împărțire cuvântul. Iată, te am al Meu, și în toată lumea merge glasul cuvântului Meu de pe masa ta, căci din mijlocul tău el își face cale spre toți oamenii de pe pământ și bate la ușa lor ca să i se deschidă și să intre și să lumineze, iar în zi de Paști, Eu, Domnul, spun tuturor celor de pe pământ salutul învierii Mele: Hristos a înviat!, și această salutare este cuvânt de bucurie, de vestire a învierii și aduce bucurie acest cuvânt.

Eu, Domnul, Mă bucur când fac voia omului, Mă bucur de bucuria lui, că el se bucură când îi fac voia după cum Îmi cere el în ruga lui, iar Eu împlinesc voia lui ca un Dumnezeu plin de bunătate. O, aș vrea și Eu să Mă bucur de la om. Aș vrea să facă și el voia Mea și să se bucure și el de bucuria Mea așa cum Mă bucur Eu de bucuria lui când Eu fac voia lui după cererea lui. O, câtă bunătate îi trebuie omului pentru aceasta! E de ajuns să fie el după firea lui plin de bunătate și, gata, Îl și iubește pe Dumnezeu, Îl și simte, Îl și bucură apoi, dar dacă el nu are bunătate nu poate să-L bucure pe Domnul, și nici pe om. Cel plin de bunătate se lasă pe sine și se dă celorlalți în toată clipa după voia lor, nu după cum și după când vrea el să se dea. Unul ca acesta nu apasă sufletul nimănui, ci e atent și se apleacă mereu să bucure sufletul omului și să nu întristeze pe nimeni niciodată, căci bunătatea nu poate altfel.

O, aș vrea să Mă bucur și Eu de bunătatea omului, de bucuria pe care el Mi-ar face-o. Eu M-am lăsat Miel de junghiere ca să-l bucur pe om, ca să iau sarcina de pe el și să nu-l mai apese pe el sarcina lui, căci păcatele omului sunt sarcina lui cea grea, dar cine să-i spună lui cât își mărește el această sarcină punând mereu peste ea? Când am văzut că omul nu gândește câtă sarcină are peste el de la păcatul mereu săvârșit, am venit de la Tatăl din cer și M-am așezat sub sarcină grea, sub crucea grea, pusă pe umerii Mei de poporul iudeu și M-am lăsat spre moarte ca să plătesc dezrobirea de sub păcat a omului, să iau sarcina de pe om, că după ce omul a pierdut raiul s-a răzbunat pe el ceata lui Lucifer și l-a băgat sub sarcină, căci cel mai greu păcat este să se despartă omul de Dumnezeu, iar omul s-a despărțit de Dumnezeu prin semeție, prin dorul lui de mărire, și de atunci toți oamenii se apasă unii pe alții și-și fac loc unii peste alții și cad unii sub alții în lupta aceasta, căci n-au bunătate. Măcar prin cuvinte, și tot se răstoarnă om pe om, se războiește om pe om și se umple de îngâmfare unul împotriva altuia, iar altfel omul nu mai poate.

O, cine între oameni mai poate fi frumos între cer și pământ? Pe cine-l mai călăuzește duioșia și blândețea și bunătatea de a nu apăsa pe nimeni cu vreo durere sau cu durere pentru durere?

În zi de Paști, de Sfintele Paști pun pe masă învățătură dulce ca să-l ajut pe om să ia în el firea Mea, firea lui Dumnezeu, ca să fie frumos omul. Sufăr pentru om, sufăr de șapte mii de ani și Mi-e dor de frumusețea lui cea dintâi, căci l-am plămădit pe om după chipul și asemănarea Mea,

iar după ce el s-a îngâmfat pentru aceasta s-a făcut urât și a pierdut frumusețea, L-a scos pe Domnul din el și a rămas el. L-a pierdut omul pe Dumnezeu și nu-L mai poate afla, că n-are bunătate, n-are blândețe, n-are duioșie omul. Dacă el zice că le are pe acestea Eu îi spun că le am Eu, nu el, și îi spun lui că sunt Eu atunci când încerc în el să pătrund cu chipul și asemănarea Mea și să-i arăt ce a pierdut el, căci a pierdut omul odihna Mea în el.

O, de ce nu este omul odihnit? Pentru că Eu, Domnul, nu-Mi mai am în el odihna, nu mai am în el bucuria, căci omul stă el în el. Eu cu bucurie l-am zidit pe om când l-am zidit, și toată facerea pe care am făcut-o prin cuvânt, cu bucurie am lucrat-o și cu bucurie am dat-o omului, și l-am așezat pe el în mijlocul ei, căci fără bucurie pentru ea nu este bună nici o lucrare lucrată.

O, popor al cuvântului Meu, o, lucrează, fiule, cu bucurie tot ce lucrezi tu în numele Meu, căci omul nu s-a mai bucurat de Mine și cu Mine după ce l-am zidit, după ce am pus Eu înaintea lui toată truda Mea, toată bucuria Mea când am zidit cu ea cerul și pământul și pe toate dintre cer și pământ. O, nu este bună nici o lucrare dacă n-o face omul cu toată bucuria, cu toată puterea sufletului și a trupului lui! Nu este bună nici credința în Dumnezeu dacă omul nu face pentru ea mult apoi spre mărturisirea ei.

Iată, s-a potrivit în zi de Paști pomenirea celui mare între sfinții mucenici, mucenicul Gheorghe, cel care a purtat pe fruntea sa bucuria biruinței Mele asupra celor necredincioși și prigonitori ai neamului creștinesc din vremea aceea, după trei sute de ani de la venirea Mea pe pământ. Îmi soarbe cuvântul mucenicul Gheorghe. Îl am pe el de-a dreapta Mea la masa de azi. Bucuria lui a fost mare pe pământ și mereu mare ea. Mă purta în el cu toată credința, cu tot dorul, și aceasta l-a ridicat pe el pe scaun înalt spre mărire între oameni, și era frumos foarte, din pricina frumuseții Mele în el. A venit apoi ziua să mărturisească el ființa Lui și pe Cel locuitor în el cu frumusețe cerească, pe Domnul Dumnezeu lui, căci făcea el parte din neamul creștinesc, din neamul lui Hristos. O, ce frumos a fost el în vremea mărturisirii lui cea pentru Mine! Strălucirea purtătorilor de Dumnezeu este mare înaintea celor mari cu mărire pământească pe pământ și îi îngâmfa pe ei această strălucire, căci sunt trufași. Așa a hotărât împăratul păgân al acelei vremi să-i stârpească pe creștini în chip sângeros, și s-a sculat mucenicul Gheorghe, mare cum era el atunci peste oastea împăratului, și s-a arătat creștin cu putere de mărturisire de pe scaun înalt, iar când a fost pus la chinuri le-a biruit pe toate și a uimit lumea toată semnele lui Dumnezeu prin el, căci dragostea de Hristos era mare în mucenicul Meu și a biruit ea semeția cea împărătească și a rămas în istorie biruința mucenicului Gheorghe și s-a suit cu ea la cer și ajută cu ea pe creștini, iar creștinii îl știu pe el în cer purtător de biruință și se ajută cu el în numele Meu în toate ispitele lor, și iată, fiilor, ce înseamnă puterea bucuriei în om.

— O, voiesc, Doamne, voiesc să le grăiesc și eu fiilor cuvântului Tău. E ziua mea de sobor între sfinți și e ziua Ta de Paști și trebuie să grăim despre bucuria Ta de la cei credincioși Ție. O, binecuvintează grăirea mea, Împăratul meu, că voiesc să spun celor ce vor asculta grăirea mea cea de azi că dacă Tu, Doamne, nu ești bucuria omului mereu, mereu, omul este altceva, și este chiar prigonitorul Tău. O, vai de viața din om fără Dumnezeu în ea și pentru ea, fără bucuria cea pentru ea, căci Tu, numai Tu ești bucuria vieții omului, numai Tu, Doamne! Aveam în mine această bucurie cât am stat pe pământ. Ea strălucea în mine și mă plăceau cei din vremea mea din pricina ei, și m-au ridicat pe scaun înalt ca să conduc oastea împărătească, dar când a venit prigonirea creștinilor le-am arătat tuturor pe Cel ce trăia în mine bucurie și frumusețe, pe Tine, Doamne, de Care împăratul mă împila să mă despart pentru idolii lui cei mincinoși. A tresărit atunci bucuria sufletului meu și m-am sculat cu bucurie în vreme de necredință ca să-Ți mărturisesc dumnezeirea, o, Doamne, și creștea în mine bucuria aceasta, și creștea în împărat împotrivirea odată cu mărturisirea mea cea pentru Tine și l-am biruit pe el, l-am biruit cu Tine și pentru Tine, că pe Tine eu Te-am ales, și nu pe el, și am rămas cu Tine pe vecii și ești Tu bucuria mea, de pe pământ și până în cer ai fost și ești bucuria mea, căci orice lucrare pentru Tine trebuie lucrată cu bucurie, Doamne, și să audă aceasta tot neamul creștinesc de pe pământ

și să se deprindă să fie frumos acest neam, căci frumusețea este bucurie, iar bucuria este frumusețe, o, Doamne al bucuriei sufletului meu.

Vai de omul nemulțumit! Ce-l poate bucura pe unul ca acela? Nimic, nimic nu-l poate bucura, căci bucuria este virtute și nu se poate ea împrumută pe clipe și pe doruri. Mulțumirea sufletului nu trebuie așteptată din părți, căci ea face parte din firea omului îndumnezeit, iar când îl vezi plângăcios pe un om, poți crede că-L poate iubi el pe Dumnezeu? O, nu. Numai cel cu sufletul plin de bucurie Îl poate iubi mult pe Domnul, căci eu am avut averi nenumărate pe pământ, lăsate de părinți, dar bucuria mea era Domnul, și le-am lepădat pe ele ca pe praf, că n-am putut să părăsesc bucuria mea, pe Domnul sufletului meu, Care mi-a fost de ajuns, mereu de ajuns.

O, fii ai cuvântului lui Dumnezeu, să vă ajungă Domnul și să vă fie de ajuns că lucrați pentru El, pentru mărturisirea Lui. Cu bucurie mare și multă să-I lucrați Lui, chiar când vi se pare că e ceva prea neînsemnat ceea ce lucrați, căci sufletul trebuie să fie mereu, mereu tot o bucurie, fiindcă Dumnezeu este sufletul din om. O, învățați să dați Domnului ceea ce nimeni nu-I dă. Dați-I Lui loc și bucurie în voi! Fiți fiii bucuriei, fiți plini de Dumnezeu mereu!

Neamului creștinesc de peste tot, de pe tot pământul, le spun și lor tuturor: Fiți plini de Dumnezeu, nu de voi înșivă! Domnul a făcut voia omului ca un Dumnezeu. Faceți și voi voia Lui și voia fraților voștri ca să fiți ca Dumnezeu. O, nu este bucurie fără Domnul. O, nu deznađăduiți în vreme de încercări și de ispite. Eu le-am biruit, cu Domnul le-am biruit. Așa și voi să lucrați, și să vă bucurați lucrând pentru Domnul, iar altfel dacă veți trăi pe pământ nu veți fi creștini decât cu numele. O, înviați, înviați cu Domnul, iar eu de lângă El vă spun în zi de Paști: Hristos a înviat!

O, Doamne, ce mare ești Tu în zilele acestea în mijlocul neamului român, pe vatra căruia Tu îți paști mieluseii Tăi, pe fiii poporului Tău, pe care-i hrănești cu mult cuvânt!

O, neam român, ce mare comoară are Domnul pe glia ta! Ce mare lumină, pusă în sfeșnic ca să te lumineze și ca să vezi! O, ce vei face tu dacă dai la spate strigarea Domnului, iubirea Lui cea multă, care strigă pe ulițe ca să se audă ea?

O, Doamne, binecuvintează cu credință mare neamul român! O, Doamne, fă semne și minuni pentru credința acestui neam! O, Doamne, caută din cer și vezi și cercetează via aceasta și o desăvârșește pe ea pentru numele Tău, că poți să faci aceasta! O, Doamne, fă-i pe români să Te aibă bucurie a lor numai pe Tine și numai Tu să le fii lor Dumnezeu, iar idoli și toate plăcerile și desfătărilor cele pentru ele să iasă din această cetate, că-i țara Ta țara română și ai masa nunții Tale în ea și stai la masă și chemi și aștepti să vină la masă neamul român, iar eu îți doresc această bucurie, doresc să facă neamul român voia Ta, o, Doamne. Amin.

— Amin, amin să fie dorirea ta, mucenicule mare, că Eu, Domnul, aștept la hotarul dintre noapte și zi, dintre întuneric și lumină, și cu răbdare aștept învierea neamului român, cel de două mii de ani binecuvântat și sortit al Meu pentru sfârșit de timp, și toate se vor împlini după voia Tatălui Meu. Amin.

O, neam român, ce mare binecuvântare ai tu de la Dumnezeu! Ce mare este Domnul în tine și lucrarea Lui din mijlocul tău! Cuvinte mari am rostit pe glia ta. Râul Meu de cuvânt trece prin tine și apoi peste hotarele tale. Te vor întreba curând popoarele de slava Mea din tine când le vor fi descoperite lor semne cerești deasupra ta. Sunt Mire în tine și am mireasă pețită din mijlocul tău și am masă de nuntă așezată pe vatra ta și te chem, și te chem să vii și să Mă auzi și să te dai Mie dar de nuntă, iar Eu să-ți dau loc la masa Mea, la masa împărăției Mele, o, țara Mea de nuntă. Hai, vino! Eu te aștept să vii și să Mă mărturisești apoi popoarelor că sunt cu tine și că te iubesc cu iubire mare. O, nu uita să Mă auzi, țara Mea, aleasa Mea între popoare, țara Domnului, țara venirii Mele cuvânt peste pământ. Amin.

O, popor al cuvântului Meu, fă și tu chemare ca să vină țara română la masa Mea de nuntă cu tine, și să vină frumos, în strai ceresc îmbrăcată și s-o slăvesc pe ea apoi peste popoare.

O, poporul Meu, vin la izvor inimi însetate de dor. Pregătește-te să întâmpini venirea lor, că peste trei zile e sărbătoare și cuvânt de izvor tămăduitor și vin suflete la vindecare, fiilor, iar apoi după încă zece zile se strâng din depărtări plini de dor de Mine și de tine inimi multe și mari. O, fă-te sărbătoare și stai în întâmpinarea lor sărbătoare a Mea cu ei, bucurie a Mea cu ei, că mare Îmi este bucuria când vin inimi la izvor ca să Mă ia de bucurie a lor și să se întoarcă cu bucurie în ei într-ale lor, cu Domnul în ei. O, aceasta este lucrarea ta, să fii gazdă și popas ceresc celor ce caută după izvorul Meu cel din mijlocul tău și după binecuvântările acestor plaiuri cerești, în care Eu poposesc cu sfinții Mei pe pământ.

Iată, ți-am adus veste să-Mi gătești calea celor ce vin la izvor, iar acum te așez în bucuria învierii Mele și-ți spun cu bucurie: Hristos a înviat, măi poporul Meu, și bucurie să așeze în inimi cei ce cu adevărat se bucură pentru Mine, pentru învierea Mea cea pentru om, căci Eu pentru om am murit pe cruce și pentru el am înviat, și am plătit cu jertfă sângeroasă învierea lui.

O, pregătește-te cu sărbătoare și fă-te sărbătoarea Mea pentru cei ce vin cu dor la izvor, iar Eu voi rosti mereu numele tău și te voi numi al Meu, poporul Meu te voi numi mereu, fiule, iar tu rămâi dator să arăți celor din cer și celor de pe pământ că ești poporul Meu și că Eu sunt Dumnezeul tău și bucuria ta și că tu ești mândria Mea, fiule mic, că vreau să fii copil, să fii mic ca să poți să stai în brațul Meu, în iubirea Mea, în staulul Meu cel sfânt, și să Mă ai mare peste tine și să înveți mărirea Mea în mijlocul tău și să stai supus sub ea, că e mărire cerească Domnul în mijlocul tău, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

23 aprilie/6 mai 2013